

Mál nr. 156/2003

M

og

Vátryggingafélagið V v/frj.áb.tr. og áb.tr. farsala B

og

Vátryggingafélagið X v/bifreiðarinnar A

Tjón á bifreið þegar henni var ekið inn í bát þ. 29.5.2003.

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 15.8. 2003.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingafélaganna í máli nr. 538/03.
3. Lögregluskýrsla dags. 29.5.
4. Bréfa skipti X v/málsins ódags og dags. þ.9.7. og 18.8.2003.
5. Bréf V til ýmissa aðila dags. 7.7.,18.8. og 28.8.2003.
6. Yfirlýsing flutningsaðila ódags.
7. Yfirlýsing stýrimanns
8. Frábrigðaskýrsla skráð af stýrimanni 29.5.2003.

Málsatvik.

Skv. lögregluskýrslu ók yfirstýrimaður B bifreiðinni A inn á bíldekkið í flóabáti og ætlaði að leggja A bakborðsmegin en steig á bensíngjöf í stað bremsuhemils með þeim afleiðingum að A lenti á annarri bifreið sem kastaðist á þriðju bifreiðina og þá fór A utan í enn aðra bifreið. Eigandi A segist hafa ekið A inn fyrir skut B og þá hafi stýrimaður boðist til að leggja A og hafi hann þegið það og látið hann vita í þriggja að bensíngjöf væri vinstra megin. Ökumaður A umræddur stýrimaður segist ekki muna hvort að eigandi bifreiðarinnar hafi bent sér á að bensíngjöfin væri vinstra megin en segir það ekki útilokað en hann hafi stigið á bensínið í stað bremsunnar í umrætt sinn með þeim afleiðingum sem að framan getur. Í öðrum gögnum sem fyrir liggja í málinu segir stýrimaður að eigandi bifreiðarinnar hafi ekki gert grein fyrir breytingum á bifreiðinni á skýran hátt og í þriðja skjalinu sem fyrir liggur um þetta segir að eigandi bifreiðarinnar segist hafa sagt stýrimanni þetta en hann tók ekki eftir því og leit á bílinn sem venjulegan. X hafnar bótaskyldu með vísan til 1.gr. umfl. nr. 50/1987 þar sem tjónið verður um borð í skipi og eftir að hún sé komin um borð í skip í vörslur skipverja sé hún farmur og því eigi 88.gr. umfl. ekki lengur við. V hafnar bótaábyrgð úr frjálsri ábyrgðartryggingu B með vísan til gr.8.1 í vátryggingaskilmálum þar sem segir að vátryggingin nái ekki til skaðabótakröfu sem falli á vátryggðan sem eiganda eða notanda skráningarskylds ökutækis. Þá hafnar V bótaábyrgð vegna farsala þar sem félagið telur ekki sannað að starfsmenn vátryggingataka hafi sýnt af sér óaðgæslu sem leitt hafi til tjónsins og hafi eiganda borið að gera starfsmanninum sem ók bifreiðinni grein fyrir því að um sérútbúna bifreið væri að ræða. V telur að tjónið verði rakið til notkunar ökutækisins og því skuli ábyrgð fara skv. umferðarlögum.

Álit.

Í máli þessu er ágreiningur um það hvort að tjón megi rekja til notkunar A skv. umferðarlögum og er vísað til 1.gr. og 88.gr. í því sambandi. Ljóst er af gögnum málsins að tjón hlýst af notkun A í umrætt sinn og gildir það þrátt fyrir að verið sé að aka bifreiðinni inn í og í bílageymslu skipsins. Tjón af völdum A bætist því úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar.

Starfsmaður skipafyrirtækisins segist ekki hafa tekið eftir því að eigandi bifreiðarinnar hafi bent honum á að A væri sérútbúin. Starfsmaðurinn neitar því ekki að eigandinn hafi gert honum grein fyrir því að bifreiðin væri sérútbúin og hvað sem því líður þá ber starfsmaðurinn alla ábyrgð á akstri bifreiðar eftir að hann tekur að sér stjórn hennar. Starfsmaðurinn þykir

hafa sýnt af sér gáleysi við akstur bifreiðarinnar og því tjónið bótaskyldt úr ábyrgðartryggingu farmflytjanda sbr.68.gr. siglingalaga nr. 34/1985. Bótaskylda úr frjálsri ábyrgðartryggingu skipafélagsins kemur ekki til greina vegna undanþágu ákvæðis í gr. 8.1 í skilmálum ábyrgðartryggingarinnar.

Niðurstaða.

Tjón af völdum A bætist úr ábyrgðartryggingu bifreiðarinnar hjá X og tjón á A bætist úr ábyrgðartryggingu farsala .

Reykjavík 16.9.2003.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.